

[Grethe Føngør Møller]

kan løse nogle af problemerne, kan hjælpe os et stykke på vej, men der skal jo meget mere til for at få en reel ligestilling, og det ville nok være mere konstruktivt, om de socialdemokratiske medlemmer af folketinget ville medvirke til at løse disse problemer i stedet for bare at føre partipolitik.

Jørgen Jensen (DKP):

Først vil jeg godt sige, at jeg er absolut ikke blevet mindre bekymret for, hvad loven kan bruges til, navnlig ikke efter at have hørt arbejdsministerens svar til nogle af de borgerlige partier. Jeg synes, det er rigtigt at fremholde de problemer, der er på arbejdsmarkedet, men vi skal bare erindre os, at dette forslag ikke forhindrer afskedigelse under graviditet, og det var noget af det, jeg prøvede at pege på ved at henvise til ledelsesretten. Derfor må jeg også sige til statsministeren, at vi kunne godt fortsætte den diskussion, vi har ført i fagbevægelsen gennem mange år, om, hvorvidt samarbejdsudvalgsaftalens formulering af ledelsesret eller ændringer i hovedaftalen har været til gavn for arbejderklassen. Det er min opfattelse, at den har skjult de reelle forhold. Det er rigtigt, at man i hovedaftalen siger, at den ledelsesret, arbejdsgiveren har, skal ske i henhold til overenskomster og også med tillidsmændenes medvirken.

Det er også rigtigt, at vi har et afskedigelsesnævn, men jeg kunne godt tænke mig at bede statsministeren om at nævne blot én sag fra afskedigelsesnævnet, som har angrebet arbejdsgiverens ledelsesret. Jeg har beskæftiget mig meget med disse ting, og det er jo rigtigt, at ikke i ét eneste tilfælde har den regel vist sig at være noget værd.

Jeg kan også nævne den diskussion, som har været ført i den allerseneste tid, hvor arbejdsministeren må diskutere med Arbejdsgiverforeningen, hvorledes man skal fortolke reglen om støtte til at få de unge i arbejde. Hvad er det, Arbejdsgiverforeningen siger her? Alene dette, at arbejderne skal orienteres. For det er ikke rigtigt, som der blev sagt i radioen til morgen, at arbejderne skal være medbestemmende, de skal bare orienteres. Alene det, siger arbejdsgiverne, er et angreb på ledelsesretten.

Nej, man har ikke udhulet ledelsesretten og bestemmelsesretten for arbejdsgiverne, og

derfor er det ikke en gammel indstilling, jeg har. Det er en rigtig indstilling. Det er muligt, at statsministeren har en ny indstilling i forhold til dengang, han var forbundsformand, men det er en forkert indstilling. Der er ikke modereret i arbejdsgivernes ledelsesret, og det betyder noget for, hvordan denne lov kommer til at virke. Derfor er det fortsat min opfattelse, at vi går ind for disse lovforslag, men vi vil også fortsat sørge for, at de ikke kommer til at fremstå som løsninger på de problemer, vi diskuterer her i dag.

Honoré (KrF):

Jeg tror, arbejdsministeren refererede mig sådan, at jeg skulle have talt om, at der arbejdssociologisk var tale om visse arbejder, hvortil det ene køn ikke var egnet. Jeg tror nu nok også, at der er meget tungt og krævende arbejde, hvor der skal flyttes store vægte, der egner sig dårligere for kvinder end for mænd, men det var nu ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at der nok var arbejder, hvor det ene køn fremviser bedre resultater end det andet. Og så tror jeg, ministeren sagde, at kristeligt folkeparti gik ind for lighed, men kun i den udstrækning denne lighed forefandtes allerede i dag. Man skulle altså bevare status quo.

Det er ikke det, der ligger i, hvad jeg har sagt. Vi vil gerne se på enkelte forslag til forbedring af ligheden, men så må vi vurdere dem hver for sig, og det er jo problemet ved de lovforslag, vi har for os i dag. Et af dem rummer forslag om en række konkrete ændringer, der tilsigter at forbedre kvindernes stilling, og vi kan tilslutte os nogle af dem. Andre stiller vi os lidt spørgende over for, og nogle må vi nok afvise, men vores tanke er ikke, at udviklingen skal fastlåses på det nuværende stade.

Det fundamentale problem ved alt dette er jo, at når vi taler om lighed og ligestilling, så taler vi om noget, der er meget svært at få et fast greb om. Hvad er det, vi mener? Vi har faktisk ikke fået nogen definition af, hvad det er for en ligestilling, der skal være målet for ligestillingsrådets arbejde, ud over at det skal omfatte alt muligt. Det siges ikke, hvad det er for en lighed. Derfor kan man lægge alt muligt i den, også meget radikale samfundsteoretiske betragtninger. Det er vi meget bekymrede for.